

Súd: Krajský súd Bratislava  
Spisová značka: 8Co/269/2019  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1618200659  
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2020  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Krajčo  
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1618200659.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Krajča a členiek senátu JUDr. Jany Vlčkovej a JUDr. Moniky Holickej v spore žalobcu: R. C., F.. XX.XX.XXXX, T. P. XXX, P., zastúpeného advokátom: JUDr. Vladimír Sidor, so sídlom Železničná 4/A, Hlohovec, proti žalovanému: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, Boulevard Haussmann 1750, Paríž, konajúceho prostredníctvom organizačnej zložky: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky Karadžičova 2, Bratislava, zastúpeného: Advokátska kancelária Nagyová Tenkáč, s.r.o., so sídlom Ružinovská 42, Bratislava, IČO: 36 862 169, o zaplatenie 10.440 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Malacky zo dňa 16. augusta 2019, č.k. 31Csp/33/2018-140, takto

### rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .  
Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

### o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 10.440 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 10.440 eur od 17.03.2017 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 100% a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť do 15 dní od právoplatnosti rozsudku súdny poplatok z podanej žaloby vo výške 626 eur.

2. Vykonaným dokazovaním mal prvoinštančný súd preukázané, že žalobca dňa 19.06.2012 uzavrel s právny predchodcom žalovaného spoločnosťou CETELEM SLOVENSKO, a.s. zmluvu označenú ako zmluva o spotrebiteľskom úvere a zmluva o revolvingovom úvere a vydání kreditnej karty a rámcová zmluva o poskytovaní platobných služieb. V bode 1.1. časť I tejto zmluvy sú uvedené zmluvné náležitosti a to výška úveru 17.000 eur, účel úveru - pôžička na čokoľvek, výška úrokovej sadzby 15,89%, počet mesačných splátok 114, zvolený súbor poistenia: základný súbor poistenia, poplatok za poistenie 3,33%, výška mesačnej splátky 299,44 eur, RPMN: 17,01%, celková čiastka k zaplateniu 33.036,06 eur, priemerná RPMN 12,55%, splatnosť splátky 15 deň v mesiaci, splatnosť prvej splátky: 15. deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bol úver dlžníkovi poskytnutý v dohodnutej výške. Termín konečnej splatnosti úveru: dátum poslednej mesačnej splátky úveru. Konkrétny dátum poslednej mesačnej splátky úveru bude klientovi oznámený písomne po poskytnutí úveru. V časti 3 zmluvy sú uvedené spoločné ustanovenia a pod bodom 1.1 - 1.7 sú ustanovenia týkajúce sa poistenia. V bode 1.1. časti 3 zmluvy je uvedené dlžník vyhlasuje, že sa oboznámil s rámcovými zmluvami o poistení č. CTM2049 a CTM3059, uzavretými medzi Cetelem a Poistovňou Cardif Slovakia, a.s., platnými v čase podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere a s aktuálnymi Všeobecnými poistnými podmienkami Poistovne Cardif Slovakia, a.s., ktorými sa toto poistenie riadi, súhlasí s nimi a svojim podpisom na zmluve o spotrebiteľskom úvere vyjadruje súhlas s poistením v rozsahu, ktorý si vybral. Vybraný súbor poistenia je uvedený v základných podmienkach a to a)

základný súbor poistenia, b) štandardný súbor poistenia, c) rozšírený súbor poistenia, d) súbor poistenia senior. Medzi stranami sporu bolo nesporné a predloženým potvrdením o splatení spotrebiteľského úveru výpismi z účtu a potvrdeniami spoločnosti CETELEM aj riadne preukázané, že žalobcovi bola právnym predchodcom žalovaného poskytnutá suma 17.000 eur a žalobca uhradil žalovanému sumu 27.440 eur, pričom celý spotrebiteľský úver bol v zmysle potvrdenia spoločnosti CETELEM SLOVENSKO zo dňa 28.10.2016 riadne žalobcom splatený. Z kalkulačky RPMN predloženej žalobcom vyplýva, že pri parametroch úveru: výška úveru 17.000 eur a mesačných splátkach 299,44 eur a počte splátok 30 by RPMN bola vo výške 18,44%. Z verejne dostupnej kalkulačky RPMN portálu sme.sk zistil, že pri výške úveru 17.000 eur a mesačných splátkach 299,44 eur v počte splátok 114 by RPMN bola vo výške 18,16% a splatená suma vo výške 34.136,16 eur. Mal tiež preukázané, že žalobca dňa 13.03.2017 adresoval žalovanému predsporovú výzvu, v ktorej uviedol, že úverová zmluva č. 42707705730001 uzatvorená s ich spoločnosťou je v rozpore s právnou úpravou ochrany spotrebiteľa a má neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré spôsobujú jej bezúčnosť a bezpoplatkovosť. Navrhol žalovanému dohodu o urovnaní a to vrátenie preplatku, ktorý má charakter bezdôvodného obohatenia. Žalovaný predložil štandardné európskej informácie o spotrebiteľskom úvere. Predmetné informácie nie sú podpísané žiadnou zmluvnou stranou, sú na nich uvedené informácie o úvere. Žalovaný vo svojej obrane poukazoval na bod 3. v ktorom je okrem iného uvedené, že na získanie spotrebiteľského úveru alebo spotrebiteľského úveru za ponúkaných podmienok sa musí uzavrieť - poistenie na zabezpečenie spotrebiteľského úveru, kde je vo vedľajšom stĺpci uvedené, že "nie". Taktiež žalovaný predložil súdu osobný dotazník zo dňa 10.07.2012 podpísaný dlžníkom týkajúci sa majetkových pomerov dlžníka a jeho osobných údajov. Z kalkulačky RPMN pre spotrebiteľský úver predloženej žalovaným zistil, že ide o kalkulačku RPMN z portálu sme.sk, kde pri mesačných splátkach 289,79 eura a dobe splácania 114 mesiacov, pri výške úveru 17.000 eur by RPMN bola vo výške 17,10%. Z tlačiva datovaného dňa 10.07.2012 označeného ako zisťovanie potrieb klienta a oboznámenie s ponúkanými službami CETELEM zistil, že žalobca v predmetnom tlačive iba začiarkol s akými finančnými službami má už skúsenosti pričom začiarkol všetky možnosti, t.j. kreditná karta, spotrebiteľský úver, poistenie schopnosti splácať úver, iné druhy spotrebiteľských úverov alebo finančných služieb.

3. Takto ustálený skutkový stav veci po právnej stránke posúdil najmä podľa § 52 ods. 1,2,3,4, § 53 ods. 1 a 3, § 53 ods. 6, § 54 ods. 1 a 2, § 451 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 1, 2, 8, § 2 písm. g), h), i), § 9 ods. 2, § 11 ods. 1, § 19 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, a dospel k záveru, že podanej žalobe je potrebné v celom rozsahu vyhovieť. V prvom rade posúdil uzatvorenú zmluvu o spotrebiteľskom úvere zo dňa 19.06.2012 medzi žalobcom ako dlžníkom a právnym predchodcom žalovaného spoločnosti CETELEM SLOVENSKO, a.s., IČO: 35 787 783 ako veriteľom ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere na ktorú je potrebné právne aplikovať zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinný v čase uzatvorenia zmluvy ako aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka týkajúce sa ochrany spotrebiteľov. Žalovaný nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia posúdil podľa ustanovení § 451 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka. Poukázal na to, že predpokladom pre vznik bezdôvodného obohatenia bolo preukázanie bezúčnosti a bezpoplatkovosti uzatvorenej zmluvy o úvere z dôvodu porušenia zákonných náležitostí spotrebiteľskej zmluvy v zmysle § 11 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Dospel k záveru, že žalobca v konaní uniesol bremeno tvrdenia a aj dôkazné bremeno ohľadne skutočnosti, že predmetnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere zo dňa 19.06.2012 treba považovať za bezúčnú a bez poplatkov, v dôsledku nesplnenia povinností uvedených v § 11 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia spotrebiteľskej zmluvy. V prvom rade, predmetná zmluva o úvere obsahuje nesprávny údaj o celkovej čiastke, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť, pretože zmluvou uvádzaný údaj pozostáva zo sumy splátok, avšak bez poistného. Medzi stranami sporu bola sporná otázka, či malo byť poistenie zahrnuté do celkových nákladov úveru a teda aj do celkovej čiastky, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť a do výpočtu RPMN. Vyriešenie tejto otázky bolo závislé s poukazom na ustanovenie § 2 písm. g) Zákona o spotrebiteľských úveroch od skutočnosti, či spotrebiteľ musel navyše uzatvoriť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo ho získal za ponúknutých podmienok. Keďže, ak by išlo o tzv. povinné poistenie bez možnosti spotrebiteľa uzatvoriť zmluvu bez poistenia, toto poistenie by muselo byť s poukazom na § 2 písm. g) Zákona o spotrebiteľských úveroch zahrnuté do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, pričom celkové náklady spotrebiteľa sú veličinou z ktorej sa určuje celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť s poukazom na § 2 písm. h) Zákona o spotrebiteľských úveroch, čo je súčasne obligatórna náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. j) Zákona o spotrebiteľských úveroch. Po vyhodnotení všetkých skutkových tvrdení strán sporu ako aj

vykonaných listinných dôkazov dospel k záveru, že žalobca preukázal, že zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 19.06.2012 mu neumožňovala poistenie neuzatvoriť, poistenie bolo ako doplnková služba ustanovená právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom do zmluvy a žalobca musel s predmetnou doplnkovou službou súhlasiť, ak chcel zmluvu o spotrebiteľskom úvere uzatvoriť. V danom prípade z dupliky žalovaného vyplýva, že žalobca požiadal o poskytnutie úveru právneho predchodcu žalovaného dňa 19.06.2012, a to formou elektronickej žiadosti. Zo žiadnych listinných dôkazov a ani skutkových tvrdení nevyplýva, že by žalobca žiadal aj o poistenie úveru. Veriteľ spoločnosť CETELEM SLOVENSKO, a.s. žalobcovi obratom zaslala elektronicke zmluvu o spotrebiteľskom úvere, v ktorej už v rámci splátok je zahrnutá suma poistného vo výške 3,33%, ako aj to, že súčasťou zmluvných podmienok je doplnková služba základný súbor poistenia. V zmluve absentuje akákoľvek možnosť pre dlžníka - žalobcu, aby s uzatvorením doplnkovej služby poistenia vyslovil nesúhlas. V časti 3 bode 1.1. zmluvy je uvedené vo formulárovej zmluve predpripravenej žalobcom, že žalobca súhlasí s poistením v rozsahu, ktorý si vybral. A teda ani spoločné ustanovenia nepredpokladajú, že by žalobca mohol poistenie odmietnuť, resp., že by zmluva bez tejto služby nebola uzatvorená. Jednoducho povedané, žalobcovi bola ako spotrebiteľovi elektronicke prostriedkami zaslaná formulárová zmluva, ktorej obsah nemohol ovplyvniť, ktorú žalovaný (resp. spoločnosť CETELEM SLOVENSKO, a.s.) uzatváral dlhodobu so spotrebiteľmi, bez možnosti poistenie odmietnuť, v zmluve bola uvedená povinná doplnková služba poistenia, za ktorú si žalobca v zmluve určil poplatok vo výške 3,33%, ktorý už zahrnul do výšky splátok úveru. To, že bolo poistenie zahrnuté do splátok úveru, že toto poistenie nebolo zahrnuté do celkovej čiastky úveru a ani do výpočtu RPMN nebolo v konaní medzi stranami sporu sporné a vyplýva aj z ich písomných podaní. V nadväznosti na obranu žalovaného, že žalobca mohol zmluvu nepodpísať, alebo požiadať o zmenu jej ustanovení poukázal na to, že samotné tvrdenie, že žalobca mohol nepodpísať zmluvu len prisvedčuje tomu, že žalobca nemal možnosť ovplyvniť uzatvorenú zmluvu a buď zmluvu s povinným poistením podpísať alebo ju odmietnuť a tým úver nedostať. Tvrdenie, že žalobca mohol požiadať o zmenu zmluvy v prípade formulárovej zmluvy, ktorú spoločnosť CETELEM SLOVENSKO, a.s. používala pri poskytovaní úverov nie je dôveryhodné a žiadnym spôsobom žalovaný túto skutočnosť nepreukázal. Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným túto charakteristiku spĺňa, pretože zmluva bola vyhotovená ako formulár a jej súčasťou boli bez akýchkoľvek pochybností zmluvné podmienky, ktoré žalobca nemohol ovplyvniť, nakoľko boli pripravené už vopred, pre veľký počet spotrebiteľov. Je pritom nepochybné, že žalovaný pri uzatváraní zmluvy vystupoval v rámci výkonu svojej podnikateľskej činnosti a žalobca v čase uzatvorenia zmluvy nekonal v súvislosti s výkonom svojej podnikateľskej alebo inej obchodnej činnosti. Zo samotnej uzatvorenej zmluvy nevyplýva žiadna možnosť, aby žalobca - spotrebiteľ mohol požiadať o zmenu ustanovení, nesúhlasiť s doplnkovou službou. Žalovaný tvrdil, že spotrebiteľ sa mal možnosť so zmluvou riadne v domácom prostredí oboznámiť. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. V prejednávanej spore ide jednoznačne o prípad formulárovej zmluvy predkladanej spotrebiteľom v prípade záujmu o úver, ktorej obsah spotrebiteľa nemohli v žiadnom prípade ovplyvniť. Obrana žalovaného spočíva v tom, že žalobcovi zaslal tlačivo štandardné európske informácie, v ktorom je uvedené, že poistenie je nepovinné je nedôvodná. Žalobca poprel, že by mu bolo predmetné tlačivo zaslané a žalovaný nepreukázal jeho doručenie žalobcovi. V danom prípade samotná zmluva o spotrebiteľskom úvere na rozdiel od predmetného tlačiva neobsahuje žiadnu možnosť pre spotrebiteľa poistenie odmietnuť a v zmluve je poistenie zahrnuté už v splátkach a žalobcovi zmluvné dojednania dávajú možnosť si zvoliť iba druh poistenia. Teda tvrdenie o nepovinnom poistení uvedené v predmetnom tlačive - európske informácie, nie je pravdivé s poukazom na znenie samotnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Argumentácia ohľadne uzatvorenia aj dohody o splátkach spotrebiteľom je taktiež irelevantná. Je zrejmé, že aj táto dohoda o splátkach bola žalovaným vopred pripravená, pričom súčasne do zmluvy o úvere zahrnul aj povinné poistenie. Na základe uvedeného konštatoval, že poistenie ako doplnková služba bolo povinnou súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere vopred pripravenej právnym predchodcom žalovaného a spotrebiteľ musel túto doplnkovú službu poistenia prijať, ak chcel zmluvu uzatvoriť. V danom prípade teda celkové poistenie malo byť súčasťou celkových nákladov spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom v súlade s § 2 písm. g) a celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť podľa § 2 písm. h) Zákona o spotrebiteľských úveroch. Medzi stranami sporu bolo nesporné a táto skutočnosť vyplýva aj z uzatvorenej spotrebiteľskej zmluvy o úvere, že poistenie právny predchodca žalovaného do celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a ani do výpočtu RPMN nezahrnul. Celková čiastka úveru po prepočítaní výšky splátky úveru obsahujúcej poistenie vo výške 299,44 eur a

počtu splátok 114 predstavuje sumu 34.136,16 eur a nie ako je v zmluve uvedené sumu 33.036,06 eur. V zmluve je teda uvedená nesprávna výška celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Požiadavku § 9 ods. 2 písm. j) Zákona o spotrebiteľských úveroch napĺňa len uvedenie správneho údaju v zmluve, nie údaju ľubovoľného. Pre nesprávny údaj tak platí za v zmluve absentujúci a v zmluve z tohto dôvodu chyba náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. j) Zákona o spotrebiteľských úveroch. V uzatvorenej zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedený nesprávny údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN), a to v neprospech spotrebiteľa. Keďže žalovaný použil pri výpočte RPMN nižšiu celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, nezahrnul do nej poplatok za povinné poistenie úveru. Logickým dôsledkom predmetnej skutočnosti je, že RPMN uvedená v uzatvorenej zmluve je v nižšej výške ako by mala pri započítaní vyšších celkových nákladov zahrňujúcich poistenie mala v skutočnosti byť a teda jednoznačne v neprospech spotrebiteľa. V zmluve bola uvedená výška RPMN vo výške 17,1%, pričom podľa kalkulačky pre výpočet RPMN z portálu sme.sk, by bola RPMN v prípade zahrnutia poistného do výpočtu RPMN vo výške 18,16%. Uvedená skutočnosť taktiež spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť uzatvorenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere a to s poukazom na § 11 ods. 1 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch. Naviac, vzhľadom na vyššie uvedené, je potrebné predmetný úver považovať za bezúročný a bez poplatkov aj pre nedostatok náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. písm. j) Zákona o spotrebiteľských úveroch s poukazom na § 11 ods. 1 písm. a) Zákona o spotrebiteľských úveroch a pre nesprávne uvedenie RPMN v neprospech spotrebiteľa podľa § 11 ods. 1 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch. Medzi stranami nebolo sporné, že žalobcovi bol poskytnutý úver vo výške 17.000 eur a podľa rozpisu splátok žalovanému uhradil žalobca celkovo sumu 27.440 eur. Táto skutočnosť vyplýva aj z rozpisu úhrad žalobcu predloženého tak žalobcom ako aj žalovaným. Žalobca však vzhľadom na konštatovanú bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru bol žalovanému povinný vrátiť iba sumu poskytnutej istiny vo výške 17.000 eur, ktorú mu aj vrátil v lehote konečnej splatnosti úveru v celej výške. Žalobca nad rámec sumy 17.000 eur uhradil žalovanému bez právneho dôvodu sumu 10.440 eur, čím sa žalovaný na jeho úkor bezdôvodne obohatil podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka a toto obohatenie je povinný mu vydať. Preto žalobe vyhovel, pričom okrem istiny žalobcovi priznal aj uplatnené úroky z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, keď žalobca žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia riadne písomne vyzval a žalovaný mu požadovanú sumu doposiaľ neuhradil. Pre úplnosť záverom k otázke bezúročnosti a bezpoplatkovosti obsahovo totožných úverových zmlúv uzatváraných právnym predchodcom žalovaného poukázal na to, že odvolacie súdy sa už opakovane zaoberali totožnou otázkou zahrnutia poistného do výpočtu RPMN v rámci posudzovania obdobnej formulárovej zmluvy spoločnosti CETELEM SLOVENSKO, a.s. a opakovane konštatovali totožne ako v prejednávanej veci bezúročnosť a bezpoplatkovosť predmetnej formulárovej zmluvy (napr. Krajský súd v Bratislave v rozsudku sp. zn. 2Co/184/2016 zo dňa 13.06.2018, Krajský súd v Trenčíne v rozsudku 6Co/403/2017 zo dňa 08.06.2018 a tiež v rozsudku 5Co/137/2018 zo dňa 16.01.2019). O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 262 ods. 1 C.s.p. v spojení s ust. § 255 ods. 1 C.s.p. a úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. O poplatkovej povinnosti rozhodol podľa § 2 ods. 2 Zákona o súdnych poplatkoch.

4. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný, ktorý napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie žiadal zmeniť a žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Odvolanie odôvodnil tým, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Nesúhlasil so záverom súdu prvej inštancie, že spotrebiteľský úver, poskytnutý na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb zo dňa 19.06.2012 je bezúročný a bez poplatkov z dôvodu údajnej absencie náležitostí podľa ust. § 9 ods. 2 písm. j) Zákona o spotrebiteľských úveroch. Konštatoval, že ročná percentuálna miera nákladov je v úverovej zmluve vypočítaná správne a v súlade s ustanoveniami Zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý v ust. § 2 písm. g) definuje celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom ako všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok, pričom ak je uzatvorenie zmluvy o poistnom fakultatívne, hodnota poistného sa nezapočítava do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. V danom prípade listinnými dôkazmi preukázal, že poistné nebolo podmienkou získania spotrebiteľského úveru žalobcom. Táto skutočnosť vyplýva z formulára Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, predložené pred uzatvorením Úverovej

zmluvy zo dňa 07.11.2014, v ktorých je v časti: Vyžadované záruky (Opis záruky, ktorú bude musieť spotrebiteľ poskytnúť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere), výslovne uvedené alternatívnym spôsobom: Spoludlžnícky záväzok, Dohoda o zrážkach zo mzdy, Základný súbor poistenia (3,33 %) a v časti: Na získanie spotrebiteľského úveru alebo na získanie spotrebiteľského úveru za ponúkaných podmienok sa musí uzavrieť - poistenie na zabezpečenie spotrebiteľského úveru, je výslovne uvedené: Nie, - ďalšia zmluva o doplnkovej službe: Nie. Úverová zmluva teda obsahuje súbor poistenia, ktorý si žalobca zvolil na základe vlastnej slobodnej vôle, keď sa sám rozhodol pre základný súbor poistenia, vo výške čiastky určenej na úhradu poistného vo výške 3,33 %. Poistenie nebolo podmienkou poskytnutia spotrebiteľského úveru, z tohto dôvodu nie je možné poistenie (poistné) započítať do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, ktoré sú relevantné pre výpočet RPMN - ročnej percentuálnej miery nákladov. Z listinných dôkazov vyplýva, že v časti 1., ods. 1., bode 1.1. Úverovej zmluvy je výška mesačnej splátky uvedená spolu s poistným vo výške 3,33 % z mesačnej splátky (t.j. vo výške 299,44 eur). Výška mesačnej splátky bez poistného tak predstavuje 186,95 eur (t.j.  $299,44 \times 100 / 103,33 = 289,79$ ). Celková čiastka k zaplateniu (vypočítaná v súlade so ZSÚ) je správna: 33.036,06 (114x 289,79 eur). V konaní predložil aj verejne dostupnú kalkulačku pre výpočet RPMN (zdroj: [www.ekonomika.sme.sk](http://www.ekonomika.sme.sk)), a to ku každej úverovej zmluve, z ktorých taktiež vyplýva správnosť výpočtu RPMN. Záver súdu prvej inštancie, že poistné bolo potrebné zahrnúť do výpočtu celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, a teda aj do výšky ročnej percentuálnej miery nákladov, aj keď nebolo podmienkou poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo poskytnutia spotrebiteľského úveru za ponúkaných podmienok, je preto nesprávny a v rozpore s priamym znením Zákona o spotrebiteľských úveroch. Prvoinštančný súd tak predmetnú právnu vec nesprávne právne posúdil. Taktiež na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, nakoľko listinnými dôkazmi jednoznačne preukázal, že poistenie nebolo podmienkou poskytnutia úveru. V tomto smere je nesprávnym aj vyhodnotenie dôkazov súdom prvej inštancie - nepreukázanému tvrdeniu žalobcu, že musel uzatvoriť i zmluvu o poistení, súd priložil väčšiu dôkaznú silu ako listinným dôkazom, predloženým žalovaným. Skutočnosť, že v návrhu Úverovej zmluvy je uvedené aj poistenie, neznamená, že poistenie bolo povinnou podmienkou poskytnutia úveru. Túto skutočnosť je potrebné vnímať a posudzovať s prihliadnutím na ďalšie dôkazy, najmä na formulár - Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere. Pri koncipovaní Úverovej zmluvy žalovaný vychádzal striktnie z príslušných ustanovení Zákona o spotrebiteľských úveroch a zo skutočností, že žalobca prejavil záujem o dobrovoľné poistenie, pričom zo Štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere mal vedomosť o tom, že nejde o povinné poistenie, t.j. poistenie nie je nutné uzatvoriť pre získanie spotrebiteľského úveru, resp. pre získanie spotrebiteľského úveru za ponúkaných podmienok. Taktiež je nesprávnym záver súdu prvej inštancie, že žalobca poprel, že by mu bolo predmetné tlačivo zaslané. Napadnutý rozsudok, ktorým mu súd uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 10.440 eur titulom bezdôvodného obohatenia, je preto nesprávny, nakoľko predmetný spotrebiteľský úver nie je možné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Vzhľadom na vyššie uvedené žiadal podanému odvolaniu vyhovieť.

5. Odvolací súd prejednal vec podľa § 380 ods. 1 C.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1 v spojení s § 219 ods. 3 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

6. V preskúmvanej veci sa správne súd prvej inštancie pre účely posúdenia dôvodnosti podanej žaloby o zaplatenie sumy 10.440 eur s príslušenstvom titulom nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, zaoberal v prvom rade tým, či ide o spotrebiteľský právny vzťah a následne otázkou, či spotrebiteľský úver, ktorý bol žalobcovi poskytnutý a ktorý v celom rozsahu žalovanému splatil, treba považovať za spotrebiteľský úver poskytnutý bezúročne a bez poplatkov. V tomto smere vykonal všetko dokazovanie potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, pričom sa správne zameril predovšetkým na obsah úverovej zmluvy, okolnosti jej uzavretia a obsah s ňou súvisiacich dokumentov, vrátane posúdenia významu z nich vyplývajúcich skutočností z hľadiska súladu danej zmluvy so Zákonom o spotrebiteľských úveroch. Po náležitom vyhodnotení vykonaných dôkazov v súlade s ust. § 191 C.s.p., správne ustálil ich obsah, ako aj to, čo v týchto právnych úkonoch uvedené nie je, no tiež všetky relevantné okolnosti týkajúce sa ich podpisu a jemu predchádzajúcich udalostí. V tomto smere považuje odvolací súd skutkové zistenia súdu prvej inštancie za správne a v súlade s ust. § 383 C.s.p. z nich vychádzal aj v odvolacom konaní, keď vzhľadom na správnosť skutkových zistení súdu prvej inštancie neboli splnené podmienky na opakovanie vykonaných dôkazov ani doplnenie dokazovania odvolacím súdom (§ 384 C.s.p.). Osobitne sa žiada zdôrazniť, že po správnom vyhodnotení vykonaných dôkazov dospel súd prvej inštancie k správne skutkovému záveru, že žalobca vzhľadom na všetky okolnosti predchádzajúce poskytnutiu úveru a sprevádzajúce uzavretie zmluvy o úvere, nemal možnosť odmietnuť dojednanie poistenia. Je totiž nepochybné, že ak žalobca mal iba dve možnosti, spočívajúce v možnosti zmluvu o úvere uzavrieť aj s poistením, alebo zmluvu neuzavrieť vôbec, hoci o dojednanie

poistenia nežiadal, bez ohľadu na obsah ďalších listinných dôkazov, nemožno ani len uvažovať o tom, že žalobca mal možnosť "doplnkovú službu" poistenia odmietnuť. Nič na tom nemení ani obsah formulára Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, ktorý nebol žalobcom osobitne podpísaný a žalovaný ničím nepreukázal, že by bol žalobcovi riadne čo i len doručený. Pokiaľ v tejto súvislosti žalovaný vytyka súdu prvej inštancie nesprávne ustálenie skutkového stavu veci, odvolací súd jeho námietky považuje za účelové a nedôvodné.

7. Na základe dostatočne a správne ustáleného skutkového stavu veci súd prvej inštancie posúdil spor správne i po právnej stránke, keď vychádzal z toho, že predmetný spotrebiteľský úver treba považovať za bezúročný a bez poplatkov, a to z dôvodu, že v danom prípade žalobca nemal možnosť odmietnuť doplnkovú službu poistenia. V takomto prípade totiž poisťné malo byť súčasťou celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom v súlade s § 2 písm. g) a celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť podľa § 2 písm. h) Zákona o spotrebiteľských úveroch, a preto zmluva o úvere obsahuje nesprávny údaj o celkovej čiastke, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť, pretože zmluvou uvádzaný údaj pozostáva zo sumy splátok, avšak bez poisťného a súčasne obsahuje aj nesprávne uvedenie RPMN v neprospech spotrebiteľa podľa § 11 ods. 1 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch. Za tohto stavu, keď je nepochybné, že žalobca žalovanému splatil úver v celej výške, vrátane úrokov a poplatkov, je správny aj záver súdu prvej inštancie, že žalovanému vzniklo na úkor žalobcu bezdôvodné obohatenie vo výške zodpovedajúcej rozdielu medzi žalobcom uhradenou sumou a úverovou istinou, ktoré je povinný žalobcovi vydať. Správne potom prvoinštančný súd dospel k záveru, že bolo potrebné podanej žalobe v celom rozsahu vyhovieť, pričom so závermi súdu prvej inštancie, podrobne vysvetlenými v odôvodnení napadnutého rozsudku sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach na ne odkazuje.

8. Za nedôvodné považuje odvolací súd námietky žalovaného v odvolaní týkajúce sa správnosti RPMN uvedenej v úverovej zmluve. Vzhľadom na vyššie uvedené, keď súd prvej inštancie správne vychádzal z toho, že nakoľko žalobca nemal v danom prípade možnosť odmietnuť poistenie, bolo nevyhnutné, aby bolo aj poisťné súčasťou celkových nákladov jeho spotrebiteľského úveru, je nepochybné, že nesprávne bol v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa v úverovej zmluve uvedený aj údaj o RPMN, čo má rovnako za následok bezpoplatkovosť a bezúročnosť poskytnutého úveru.

9. S ohľadom na uvedené možno zhrnúť, že súd prvej inštancie sa v rámci predmetného konania správne vysporiadal s otázkou bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru poskytnutého žalobcovi a správne posúdil vecnú opodstatnenosť podanej žaloby. Preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1,2 C.s.p.).

10. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 C.s.p., a v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. O výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

11. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

## **Poučenie:**

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok

odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).